

είνα φίλη στο θάλαρό έκεινο γεροντάκι, το δημοφιλέστατο Ροδόλοφ Μάιρατ...

Η συμπλατιά της αυτή έσυνεχίσθη και κάτω από το πάλο. Ο γρηναίος Ροδόλοφος και η Ζάν ντ' Άρως ένεφανίσθησαν μια μέρα αίματωστέρα στους δρόμους και η Άθινα έδιώξε...

Έξαινα, προγράμματα τοιχοκολλημένα στους Άθιναίους δρόμους άνηγγελλαν ότι ο Ροδόλοφος Μάιρατ και η Ζάν ντ' Άρως θα τραγουδίσουν μαζί-μιαν φρωτιστήν επίκαιρον δυοδιαν... Ο Ροδόλοφος θα νύνηταν θεατοκό νομέρο!

Η άγγελια ήμαρψε μέσα πλήθος στο θέατρον Όρμανίδη. Και ό άλλτε βιβλιόδετης του Όθωνος, παρωσάσθησε στη σσηνή με κόκκινο φράκο, μύθο μεταξούτο παντελονάκι, ως στα γόνυτα, άσπρες κάλτσες και λουστρίνια με άσπριμένες φιοτίλες... Το έ π ι κ α ι ρ ο τραγουδι, που έπρόκειτο να τραγουδηθούν, έσχετίζε την ενζλοφορία του είζωσάλλετου νίελ (που τότε μόλις είχε κοπεί) με την άναζοφια του Βασίλειος Γεωργίου Α' στη Λουστρά του ΑΤΞ λέ Μλαίν. Οι άντιδυναστικοί καθηροφίσαν με έπαγωγούς τον Βασίλειο, ότι διασχεδάζει στα Έθροσάτζι Λουστρά δαπάνιας του Κράτους. Και ό Μάιρατ-που έγινε και στοχοφός στα γεροντάκια του- είχε την ζωή ήπιανει να έμεταλλάσει το ζήτημα.

Μαζύ με το Μάιρατ έβηρε στη σσηνή και η Γαλλίς φίλη του, με τη ζωεντιζή της στολή. Και άρχισαν με το άζόλοφου τεταόσπιτο :

Τό νόμισμα το νικελόν
είν' από άσπρον τερεκέν,
και τό χρυσό ναπολεόν
τό βράλαν είς τό Αίξ λέ Μλαίν !...

Όταν έτελειον η σσηνή, το ζεύγος έζόφισε ζάν ν-ζά ν. Κατόιν η Ζάν ντ' Άρως έβανε τό βήξ σσηνή: «Έσχηρον τό ζούτο φαντασίνα της, και στο σσηματίζοικον ζένον, ό άπορροάλλης Ροδόλοφος έπαρσοίσε άξιανα τό κεφάλι του! Αυτό έπαναλαμάνονταν σε κάθε σσηνή, και ό κόσμος έξερωσοτούσε δαμονοφώδες :

Τη σσηνή άνωσ που τό γλέντι αυτό έβηθε σε τό καταζόφου, μήρε στο θέατρο η Α-στεινιόνα, ανέλαβε τό ζεύγος επί της σσηνής, και τούς έβηρε στο κορητίστην! Το πλίθος τούς ανώφενσε ως έκει, σε άληθινή δι-αδήλωση. Και η έρημώδες, την άλλη μέρα, περιέγραφαν τό πρότερο γεροντάκι...

Άπό την Λατινιόνα ό Ροδόλοφος και η Ζάν ντ' Άρως έδηγγήθησαν στο πρώτο βάλου που έβηρε για την Έθροπή και άτηλάθησαν...

Στη Μασαλία η τρελλή ζωστήρα έγκατέλειπε τό γέρο φίλο της, κι έτσι ό ταλαίωρος Ροδόλοφος έβανε την τελευταία χροιάτητα. Έν τούτους δέν ήθελε να ζαναφροσθή ποτέ στας Άθήνας στην άγαφιστη πόλις-όπως έβηρε και άνω έβησε τό καλύτερο 40 χροίνα της ζωής του.

Έβηρε στο Μόνιζο για να στολίξη τούς περιλάτους της Βαναφής προτινοφής με την ίδιοφρητη έμφάνισή του και την πάντιμη άνθησμένη ιστοτιονέρα του...

Ο Ροδόλοφος πέθανε σε βαθιά γεράματα, με τη συνείδηση ήσχη και εθαρωσθημένως από τη ζωή την όποια έγλέντησε με τό πικροπάνου...

Ο ΗΑΛΛΙΟΣ

ΤΑ ΕΥΘΥΜΑ

Η ΚΟΤΤΕΣ ΤΗΣ ΧΗΡΑΣ

Η χήρα του πλουσίου κτηματίου Λαβάρου, μετά τό θάνατο του ανζόφου της, ανέλαβε μόνη της τη διεύθυνση των μεγάλων κτημάτων του, μολονότι δέν καταλάβαινε και τόσο ούτε από γεωφάρια, ούτε από κτηνοτροφία.

Έτσι αναντίει πολλές δυσκολίες στη διοίκησή της. Τις μεγαλύτερες φροντίδες της τις άπερφορει στο μεγάλωμα των πουλερωζών, άτ' τα όποια έχει και τό περισσότερο εισοδήματα. Μά τελευταία μια μυστηφώδης έπιδημία προσέβαλε τις κόττες της, ή όποιες φροφόν καθημερώνος. Μη μωροφώτος ν' άνακαλίξη την αίτια του κακού, ή δυστυχιμένη χήρα έγραψε στο Άγρωνομικό Ίνστιτούτο του Άγιου Λουδοβίκου τά έξής:

«Κάθε πρωί, που πάω να τρώω τις κόττες μου, βρίσκο διαρκώς δύο-τρεις άπ' αυτές άκούνητες στη γη, παγωμένες, και με τό πόδια τερωμένα ψηλά! Πού πρέπει να τό άποδώσω αυτό;»

Η χήρα δέν περίμενε και πολύ την άπάντηση των σοφών ειδώζων του Ίνστιτούτου. Νά τί της έγραψαν την άλλη μέρα :

«Αγαπητή κυρία, αυτό πρέπει να τό άποδώσετε χωρίς άλλο στο ότι ή κόττες σας... φοφανε !...»

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

ΕΞΩΦΡΕΝΙΣΜΟΙ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

«Ήθη άγρια και πρωτόγονα. Η είδεσκήσιος ένός ξενοδόχου του Νταλτον-Σιτυ. Όπου έλα κανονίζονται με τις κομπόρες! «Μπερτε να φτύνετε στο πάτωμα! Τό Στωρωρέμι τον διαμελιζομένον. Πώς ένα έσπιατόριο κάνει χρυσές δουλειες. Τι βλέπουν οι πελάτες του από την τράτασα, κτλ, κτλ.

Θά είνε γνωστό ίσως στους άναγνώστας μας τό ανέκδοτο του Όσάου Ουάιλντ, ό όποιος, άνω είχε πάει στην Άμερική, είδε ζωσμένη μέσα σε κάμπο ζωή-ζωουτή της Βαργινίης την άζόλοφή έπιγραφή: Παρκαλούντα οι κ. κ. πελάτες να μην... πορβολούν τον μανιότα, ό όποιος θα προσπαθήσει να παίξη δυο μπουκέ καλύτερα !

Φαίνεται λοιπόν ότι ή προτόγονες και άγριες συνήθειες, τις όποιες προδίδει αυτή ή έπιγραφή, έξωκολοφθούν να ήγιστανται άζοφή και σήμερα στην Άμερική, που όλη την καταληρική της έξέλας, σε πολλές πολιτείες της και ιδιαίτερος στο Κλιοντάι, την περιφροπία πολιτίνα των ζωσοσχηζών. Για να πεισθήτε περί αυτού, άζει να σας άναφέρουμε ότι στο Ντάλτον-Σιτυ, μια από τις πιο μεγάλες πόλεις του Κλιοντάι, ό ίδιοζήτηζ ένός ζωσχισμένου μεγάλου ξενοδοχίου έχει τοιχοκολλησει μέσα σε όλα τα δωμάτια των πελατών της την άζόλοφή είδοσφή, την όποια άντρωφρε ένός Γάλλος δημοσιοφώφος, ό όποιος έβηρε από έκει:

«Ο ίδιοζήτηζ του ξενοδοχίου πληροφοροί τους κ. κ. ταξιδιωτές ότι σσηνείον ενόνην άναλαβάνει διά την προσωποφίαν των άσφαλίαν, καθώς και διά την ασφάλισαν των ζωμάτων και των κοσμημάτων των !

«Οι κ. κ. ταξιδιωτάι παρακαλούντα να σσηνίσαν κατά όσους θέωσιν καθήκον τους (sic) ! άνταλλάξουν πορβολοφίον εις την αίδοσση του έσπιατορίου, έπειδή σσηνείοντα σσηνή ή σφαίρες των να έκαφώνουν τοφ προσωποφί των και να τρανωτίζον η να φρονήσιν τοφ υπήκοος η πόσωπα ζένα προς την φιλοξενίαν των.

«Οι κ. κ. ταξιδιωτάι θεωρούντα προσωποφίς υπέθνην διά πάσαν ζήτησιν των έπιπλων, καθελών, παικιών κλπ., τό όποια διά έθρωφάσταν κατά τή διάγκεια των... σσηνοφίον των! Έπίσης τό έξοδα των κρηφών των θυμάτων τους πληροφώντα ιδιοζήτηζ εις των λορωσμοφών!

«Οι κ. κ. έπιδοτάι δύνανται, άν έπιθυήσιν, να άσφαλίζον την ζώνην των είδικώς διά τό διάστημα της παραμονής των εις τό ξενοδοχίον μας !

«Η διεύθυνος του ξενοδοχίου δέν δίεται κανένα παραλόγον εναντίον των θηρωζών. Όλοι οι θηρωζαί μας είνε ένολοι και δύνανται οι κ. κ. ταξιδιωτάι να έξηροφώντα άπ' εύθειας μετ' αυτούς.

«Έπειδή τό ξενοδοχίον μας είνε πρώτης κατηγορίας και προσωφίτες έπιλοκισκώδες έδ'... άρσοφρώδες, παρακαλούντα οι κ. κ. ταξιδιωτάι να φρονήσιν ως πραγματικοί τέκνυλιαν. Ο ίδιοζήτηζ άποδοει έξωρωτικην σσηνίσαν εις την τελευσίαν σσηνή διδάξειν τον και είνε διασθεκτικώς και διά των άλλων όόνην να άναρσχή τοφ άξιοτίσιος κ. κ. πελάτας των να σσηρωφωθώδιν.

«Κατά Σάξξβατον δίδοντα εις τό ξενοδοχίον μας ζωφά, εις τούς όποιους ό... έυπολόγητι δέν γνώντα δικαιοί !...»

Οι Άμερικόναοί, γιατί τά ένένα δέντα, στα ζήτηματα της σσηνιμοφούς και της είνενας, είνε τόσο καθηροσθημένα, όστε να έαζωντα στην ίδια νοήμα με τούς άνατόλτες. Γι' αυτό σε μια άδωσση ανανζών της Βωστωνίης είνε κρημασμένη, τετιομένη με μεγάλα γεράματα, ή άζόλοφή έπιγραφή :

«Αν από σπυτι σας εφύνετε από πάτωμα φτύστε και έδω, γιατί θέλωμε και έδω να βρισκοσάστε από από σπυτι σας !»

Όπως ό κόσμος όπωσ καταλάβαινε τη βαθύτερη έννοια της έπιγραφής αυτής και κανείς δέν φτύνει κάτω.

Υπόζωον στη Νέα Υόρκη δύο-τάια σσηνωφώφια, τά όποια, λόγω των άφωαναηκόων διασχοματίων του σσηνίωζον σσηνή σ' αυτά, τά έζων έπινομήσσι «Σσηνωφώφια των διαμειλιζομένων»

Ένας ίδιοζήτηζ έσπιατοφίος, ό όποιος έχει τό μαγαζί του σε ένα από τά σσηνωφώφια αυτά, σήχησε να έμεταλλάσει τοφ πρήμα, και κρημισε στην ταρτάσα του την άζόλοφή έπιγραφή :

«Από έδω φρονίοντα τ' αδοκίνητα που διαμελιζοίνε τοφ διαζάτας.»

Όπως άπεδείχθη έκ των όστέων, ή ήπιανσίος του δέν ήταν καθόλου ζωή. Σήμερα τό έσπιατόφί του είν' ένα από τά πιο πορβολοφίνα της Νέας Υόρκης. Κατά έσπιανόντες οι Νεωφώφιαι κρημνισαν και τρώες σ' αυτά, μόνο για να έζων την εθαρωσθησάν να βλέπουν άνθρώπους που τούς διαμελιζον τ' ατόζινητα !